

ПРОЕКТ

Спогодба
между
правителството на Република България
и
правителството на Кралство Испания
за
взаимно наемане на работа
на граждани на Република България
и граждани на Кралство Испания

Правителството на Република България и правителството на Кралство Испания, наричани по-нататък "Договарящи страни",

ръководени от желанието си за развитие и укрепване на връзките между двете държави и в областта на трудовите ресурси с оглед тяхното взаимноизгодно използване,

се споразумяха за следното:

Член 1

1. Тази Спогодба се прилага за български и испански граждани, с постоянно местожителство на територията на своята държава, които желаят да работят на територията на другата държава като чуждестранни работници по срочен индивидуален трудов договор с работодатели от приемащата, когато възникнали потребности на вътрешния пазар на труда не могат да бъдат задоволени с местни трудови ресурси.

2. Гражданите на двете държави могат да бъдат наемани на работа по всички професии, чието практикуване съгласно законодателството на приемащата страна не е ограничено за чужденци. За професии, за които се изисква специално разрешение - след получаване на съответното разрешение.

Член 2

Влизането, пребиваването и заетостта на български и испански граждани в приемащата държава се осъществява съобразно действащата нейна нормативна уредба.

Член 3

(1) Органи на Договарящите страни, които отговарят за изпълнението на тази Спогодба (наричани по-нататък "упълномощени органи") са:

в Република България - Министерство на труда и социалната политика;

в Кралство Испания -

(2) Изпълнението на тази Спогодба се възлага:

в Република България - на Националната служба по заетостта

в Кралство Испания -(наричани по-нататък "компетентни органи");

(3) Наемането на работа на граждани се осъществява посредством компетентните органи по предходната алинея или чрез физически или юридически лица, упълномощени за това от държавния орган, на чиято територия е тяхното седалище. Тази дейност на територията на приемащата държава се извършва само при условията, определени от законодателството на тази държава.

Член 4

(1) Упълномощените органи на двете Договарящи страни обменят информация за потенциалните възможности на националните пазари на труда и заявяват потребности от работна сила по професии, длъжности и изисквана квалификация.

(2) Компетентните органи посредничат на поименно изисквани от работодатели кандидати, както и на кандидатстващи за анонимни работни места граждани на двете държави.

(3) Работодателите, желаещи да наемат чуждестранни работници, и кандидатите, желаещи да работят на територията на другата държава по условията на тази Спогодба, подават молба до компетентния орган в своята страна. При условие, че молбата бъде одобрена, се издава разрешение за работа на поименно изискан кандидат, а при анонимния подбор тя се препраща на компетентния орган на другата Договаряща страна.

(4) Преди отпътуването му в приемащата държава работникът трябва да получи екземпляр от изготвения на български и испански езици трудов договор.

(5) В случай на прекратяване на трудовото правоотношение нает по Спогодбата работник поради закриване на предприятието или намаляване на числеността на персонала, както и поради неспазване от страна на работодателя на условията на трудовия договор, компетентният орган на приемащата държава оказва съдействие за осигуряване на равностоен трудов договор за оставащия срок и за издаване на продължение на разрешението за работа за този срок.

Член 5

(1) Кандидатстващите за работа български и испански граждани следва да са на възраст над 18 години.

(2) Гражданин на едната държава може да извършва трудова дейност на територията на другата държава за срока на полученото разрешение за работа:

а) за период от една година с възможност за продължаване с по една следваща година за максимален срок от 5 години;

б) за период до шест месеца през календарната година за сезонна работа.

(3) Работниците трябва да бъдат в добро здравословно състояние и да имат съответното медицинско свидетелство за предлаганата работа. Разходите за медицински изследвания в приемащата страна се поемат от работодателя.

(4) Работниците по ал.2, б."а" трябва да притежават необходимото професионално образование и/или квалификация, удостоверени със съответни документи.

Член 6

(1) По силата на тази Спогодба двете Договарящи страни издават съгласно националното си законодателство необходимите разрешения за влизане (входна виза), пребиваване и работа.

(2) Входната виза се издава по молба на съответния кандидат от консулската служба на Посолството на приемащата държава в държавата на постоянното му местожителство.

(3) Членовете на семействата на законно наети по чл. 5 ал. 2, б. "а" работници могат да получат разрешение за влизане и пребиваване на територията на приемащата държава и ще имат достъп до пазара на труда за времето на установения за наемане на работника престой в съответствие със законодателството на приемащата държава.

Член 7

(1) По отношение условията на работа и възнаграждение чуждестранният работник има същите права и задължения, както местните работници в приемащата държава. Тези права и задължения са уредени с действащото трудово законодателство.

(2) Разрешението за работа се издава само за определен работодател и определено работно място и при условие, че договорените с работодателя условия по индивидуалния трудов договор са в съответствие с разпоредбите на трудовото и социално законодателство на приемащата държава, както и с условията на тази Спогодба.

(3) Освен общите условия в трудовия договор следва да са уредени и следните въпроси:

- изплащане на трудово възнаграждение не по-ниско от възнаграждението на местните работници със съответното образование, квалификация, заемана длъжност и трудов стаж при равни други условия.
- законно установеното работно време;

- почивка;
- платен годишен отпуск;
- опазване на здравето и безопасността на работното място;
- задължително здравно и обществено осигуряване при общо заболяване, трудова злополука и професионална болест, инвалидност и смърт съобразно законодателството на приемащата държава. При смърт на работник в резултат на трудова злополука, тленните останки и личните вещи да се транспортират до родината му за сметка на работодателя.
- заплащане на пътните разходи на работника при пристигане и окончателно отпътуване от приемащата държава;
- осигуряване на квартира и заплащане на квартирните разходи.

(4) Двете Договарящи страни ще сключат Спогодба за сътрудничество в областта на общественото осигуряване. До нейното сключване задължителното осигуряване за осигурителен стаж и възраст се урежда съобразно законодателството на изпращащата държава.

Член 8

(1) Гражданите, наети на работа въз основа на тази Спогодба, имат право да превеждат трудовото си възнаграждение в държавата на постоянното си местожителство в свободно конвертируема валута.

(2) Внасянето и изнасянето от чуждестранен работник на лично имущество и други предмети се извършва в съответствие със законодателството на приемащата държава.

(3) Чуждестранните граждани се ползват на територията на приемащата държава със същата правна защита, каквато тя предоставя на своите граждани по отношение на лични и имуществени права.

Член 9

(1) Упълномощените органи на двете Договарящи страни обменят информация за действащото национално законодателство, регламентиращо влизането, пребиваването и наемането на работа на чужденци на територията на съответната държава, както и трудовите правоотношения.

(2) Въпросите, възникващи при прилагането и тълкуването на Спогодбата, ще се решават чрез преговори между органите по чл.3. Те определят критерии и уточняват процедури за нейното изпълнение. Въпросите, по които не е постигнато съгласие, се решават от Договарящите страни по дипломатически път.

(3) При необходимост или по искане на една от Договарящите страни се създава смесена работна група за обсъждане и решаване на проблеми, произтичащи от прилагането на Спогодбата.

(4) Протоколи и допълнителни споразумения, съставени в писмена форма и подписани от Договарящите страни, са неразделна част от тази Спогодба.

Член 10

(1) Тази Спогодба влиза в сила в деня на получаване на втората от нотите, с които Договарящите страни взаимно се уведомяват, че са изпълнили изискванията на националните си законодателства за влизането ѝ в сила.

(2) Тази Спогодба се сключва за срок от пет години, като действието ѝ се продължава автоматично за нови периоди от по една година, ако нито една от Договарящите страни не уведоми писмено по дипломатически път другата Договаряща страна за намерението си да я денонсира най-късно шест месеца преди изтичане на съответния срок.

(3) В случай на прекратяване действието на Спогодбата издадените на нейно основание разрешения за работа остават в сила до изтичане на срока, посочен в тях.

Подписана в _____ на _____ в два оригинални екземпляра, всеки от които на български, испански и английски език. Двата екземпляра имат еднаква сила. При различия в тълкуването предимство ще има текстът на английски език.

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ :

ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
КРАЛСТВО ИСПАНИЯ: